

GLASILO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO

NOVOTEKS

ŠTEVILKA 1 LETO XV JANUAR 1987

Še ena novoletna želja

Ko boste to brali, si je novo leto, v katerega smo bolj ali manj gibčno oziroma optimistično skočili, nabralo že veliko dni. Darovi so že zdavnaj odviti in želje izrečene. Za nekatere bomo seveda šele ob koncu leta, ki smo ga pravkar začeli, zvedeli, kako se nam bodo izpolnile. Mnogih pa nam še tako dobrohoten stavec s kučmo in belo brado ne bo mogel izpolniti, ker so odvisne le od nas samih, od tega, koliko smo se za njih pripravljeno resnično potrudili. Vsekakor nam bo do naslednjega Silvestrovega tudi o tem marsikaj jasno.

Mislilim pa, da še ni prepozno tudi zdaj izreči kakšno novoletno željo. Sicer pa, kaj smo si sploh zaželeli za to, po koledarju čisto navadno leto? Če smemo soditi po voščilnicah in izrečenih voščilih: podobno kot leto in leta poprej. Zaželeli smo si zdravja, miru, osebnega zadovoljstva in sreče. Pa tudi boljših časov smo si zaželeli, z manj gospodarskimi in drugimi nadlogami, ki nas že zmerom pestijo. Gotovo smo si tudi zaželeli, da bi se izpolnilo tisto, kar želi naša zvezna vlada v ta namen, pa čeprav je kdo med nami pri tem držal figo v žepu.

Ker še ni prepozno, naj mi bo dovoljeno, da k vsemu temu dodam še eno osebno željo, ki pa zagotovo ni samo moja, čeprav o njej ta čas bolj malo govorimo. Želim si, da bi se povrnila časi, ko še nismo bili tako odtujeni drug od drugega, ko je bilo med nami več zaupanja in razumevanja in tiste človeške toplote, ki tako dobro de človeku, zlasti takrat, ko mu gre marsikaj narobe, ko ga tarejo težave in pestijo dvomi. Želim si tistega optimizma, ki je včasih spodbujal k premagovanju težav, pa naj so se zdele še tako velike; ki morebiti vselej ni bil čisto realen, a je bil zelo dragocen za to, da je kaj doseženo, kar se je morebiti sprva zdelo nemogoče. Želim si, dalje, da bi več mislili in govorili (pa tudi pisali) o resnih problemih in težavah, o tem, kar nas razdvaja, v čem se ločujemo, kaj vse je narobe, tudi o tem, da si moramo odkrito, pošteno, brez preštevanj raznih nalepk povedati in se dogovoriti, kako se bomo s skupnimi močmi izkopal iz

teh težav. Nisem toliko naiven, da se ne bi zavedal težav, v katerih smo. Toda ali ne bodo konec koncev vsega tega moral spraviti v red ljudje na tem našem skupnem jugoslovanskem prostoru?

Vendar pri tem pa niti malo nepomembno, kakšni bodo dejansko odnosi med temi ljudmi. Ni vseeno, ali bo v njih vrtal črv nezaupanja in celo uničenja, ali jim bodo morebiti zastirale pogled plašnice nekih kratkoročnih ozkih interesov, ali pa bodo to odnosi medsebojnega zaupanja, spoštovanja in, ne na koncu, neke človeške dobrote in razumevanja, in jim bo pogled odprt do pravih ciljev našega skupnega življenja in stremjenja po napredku.

Boli me, ker smo si po lastni nespameti podrli dosti mostov takega zaupanja in ker jih bomo težko spet zgradili. Ravno tega pa si posebno želim.

Pred kratkim sem prebral v nekem dnevniku naslov, ki ga sicer zelo redko preberemo v naših časopisih. Bil je naslov

Aktivni odmori slabijo strese

Vsekakor je oddih ob pravem času dobra obramba pred mnogimi škodljivimi vplivi sodobnega življenja. Strokovnjaki celo zagotavljajo, da lahko odmori ob pravem času tako oslabijo strese, da človeka ne obremenjujejo več, temveč nasprotno, spodbujajo.

Zlasti ljudje, ki delajo sede, morajo večkrat vstati in si privoščiti kratek oddih. Ta naj bo, če je le mogoče, aktiven, saj mora spodbuditi delovanje srca in krvnega obtoka. Med sedenjem srce namreč napolni, zato še kako potrebuje uro budilko. Čim krajši so odmori in čim manj intenzivni so, tem več jih potrebujemo.

Organizatorji rekreacije imajo pri uvajanju aktivnih odmorov precej težav. Spopadajo se z zastarelo miselnostjo, to je nepoznavanjem pomena zdravega načina življenja. Odgovorni na tem področju pa si otežujejo delo tudi s tem, da po

neke novoletne voščilnice in govoril je o miru, dobroti in sreči. V naši siceršnji, preveč uradni, prehladni in premalo osebno naravnani medsebojni komunikaciji, je bil ta naslov prava bela vrana. Kajti govoril ni o stvareh, ki so sicer naš vsakodnevni spremljevalec, o

inflaciji, podražitvah, »primerih« in aferah, temveč nas je spomnil, da obstajajo še druge stvari, trajne, velike in nepogrešljive in za vsakogar dragocene. Tudi zato, da bo vse ono prvo čimprej postalo neprijetna preteklost.

ZVONE PRESKAR

Korak k modernizaciji ali nazadovanju

Slovenska tekstilna industrija se je v srednjeročnem načrtu razvoja odločila za modernizacijo, kvaliteto in mednarodno primerljivost

Zdaj je že bolj jasno, da pogoji, v katerih bo moralo letos pluti gospodarstvo, ne bodo niti malo ugodnejši od lanskih, v nekaterih točkah še celo precej težji. Slabo vreme bodo gotovo laže prestali vsi, ki so bili že doslej navajeni sami nositi dežnik, kot tisti, ki so vsepovsod drugod iskali zavetje. Med tistimi prvimi je tudi slovenska tekstilna industrija, pred leti že odpisana panoga brez perspektive, ampak še danes ena tistih, ki nosijo levji delež bremena, proizvodnje in izvoza na konvertibilni trg. Na žalost pa se tudi tekstilna industrija kljub prizadevanjem iz težav, s katerimi se otepa že

vrsto let, nekako ne more izvleči. Najizrazitejše med njimi so zastarela strojna oprema, ne-kvalitetne in drage surovine, kadrovske zadržke in nizki osebni dohodki. Zaradi tega pa je vedno težje dosegati tudi kakovostno proizvodnjo, ki naj bi bila konkurenčna predvsem na konvertibilnih trgih.

Da ti problemi žulijo praktično vse tekstilce, je potrdila tudi njihova, letos prva in hkrati tudi zadnja skupščina tega mandatnega obdobja. Ugotovili so, da so bili gospodarski rezultati tekstilne industrije naše republike tudi lani precej nad povprečji. Hkrati pa so opozorili na to, da so dobrodejni vplivi svobodnejših cen preteklih obdobj praktično izčrpani in da zdajšnji sistem 120 dnevne prijaviteljstva cen pri njihovem proizvodnem ciklusu pogubno vpliva. Vedno bolj zaostajajo tudi njihovi osebni dohodki, zdaj že 16 odstotkov za povprečjem, kar je po njihovi oceni vsaj za 6 odstotkov preveč, nemajhen del delavcev pa z upokojitvijo pristane v kategoriji socialno ogroženih. Tudi ob devetmesečnem obračunu se je pokazalo, da ekonomičnost, rentabilnost in akumulativnost industrije naraščajo, zaostajajo pa osebni dohodki. Ker se novi delavci v tekstilni industriji pospešeno zaposlujejo v proizvodnji končnih izdelkov, zaostaja produktivnost.

Slovenska tekstilna industrija je bila med prvimi, ki je izdelala lasten program razvoja do leta 2000. Načrt spoznava omejitve trajne politike rasti in jo zamenjuje s politiko razvoja, kvalitete in mednarodne primerljivosti.

Drugače kot projekt razvoja jugoslovanske tekstilne industrije, zdaj končno sprejet, toda še kar opt na ekstenzivno rast proizvodnje, slovenski načrt poudarja vrhunsko kvaliteto in tehnološko prenavo, ne da bi pri tem načrtovali nove obarate.

Izdelan načrt izvoza in potrebne modernizacije industrije do leta 1990 pa je pokazal splošne okvire zunanjetrgo-

svoje iščejo strokovne prijeme, čeprav so izkušnje in praksa za mnoga delovna mesta tako rekoč že na dlani. Zato za zdaj »telovadi« na delovnih mestih razmeroma malo delavcev. Vseeno pa je spodbudno spoznanje, da povsod tam, kjer so odmori vpejalni, pri njih v glavnem vztrajajo. Spoznali so namreč in se prepričali na lastni koži, da pri minutah za zdravje nikakor ne gre za izgubo časa, temveč za razmeroma skromno naložbo, ki se še kako bogato obrestuje.

Povzeto iz Del. enotnosti

vinskega poslovanja, ki bi bilo potrebno, da bi se tekstilna industrija lahko modernizirala. Investicije, ki so leta 1984 nekoliko bolj oživele, so že leto zatem pokazale prve rezultate in odprle nove možnosti za soinvestiranje modernizacije. Investicijski trend so tekstilci obdržali tudi lani. Tekstilna industrija ima možnosti, da se modernizira predvsem z lastnimi sredstvi, saj razpolaga z eno petino vse akumulacije industrije in rudarstva Slovenije in ima osem odstotno stopnjo akumulativnosti. Seveda pa čisto brez bančne pomoči tudi ne bi šlo.

Toda tekstilna industrija je sposobna kredite, ki bi jih dobila pri mednarodnih bančnih institucijah, tudi sama vrniti, kar dokazujejo tudi še v tem času rastoči njeni izvozni rezultati. Kar ji manjka, da bi lahko nadaljevala začeto modernizacijo, je nekaj administrativnih podpisov, če jih ne bo dobila, pa se bo morala sprijazniti z nazadovanjem.

Iz Gospodarskega vestnika

Nogometaši — teens manekeni

V zadnjih dneh minulega leta je bila pri nas na obisku delegacija NK Dinamo iz Zagreba na čelu s trenerjem Miroslavom Blaževićem, v njej pa sta bila še podpredsednik kluba Vito Sever in tajnik Leo Lang. Sodelovanje z Dinamom je dokaz, da ima lahko združeno delo od nogometa tudi korist. Čeprav je kolekcija teens danes zelo popularna med mladimi, pa je to v precejšni meri omejeno zgolj na slovensko okolje, ni pa še dosti prodrla v širši jugoslovanski prostor. Prav v osvajanju tega tržišča pa igra šport zelo pomembno vlogo.

Opredelitev za Dinamo, zagrebško ekipo, je samo eden izmed vidikov prodora na ta trg, ki pa ni brez podlage, saj je Dinamo ekipa, ki jo je v tej sezoni gledalo največ ljudi. »Naš cilj je prodor v okolja, kjer je največ mladih,« je povedal glavni direktor Stanislav Pavlin, ki je poudaril, da, poleg v nogometu, Novoteks sodeluje tudi v financiranju mnogih športnih akcij, seveda pa je tudi član jugoslovanskega smučarskega sklada.

Ob koncu obiska, kjer je bilo govora predvsem o tesnejšem sodelovanju zagrebškega nogometnega prvoligaša pri reklamiranju Novoteksovega teens programa, sta podpredsednik NK Dinamo V. Sever in naš glavni direktor S. Pavlin podpisala pogodbo o sodelovanju, ki bo pripomogla k večji prodaji naših izdelkov v Zagrebu in tudi v širšem prostoru, saj je NK Dinamo klub, ki ima navijače po vsej Jugoslaviji in tudi izven nje.

ZVONE PRESKAR

TEENS®
TEENS®
TEENS®

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE KADROV
IN PRODUKTIVNOST DELA
NOVO MESTO

DELAVCEM IN OBČANOM

sporočamo, da prirejamo tečaje tujih jezikov in šivanja.

TEČAJI ANGLEŠKEGA IN NEMŠKEGA JEZIKA ZA OTROKE

po starostnih stopnjah: predšolska (mala šola) in šolska (1. in 2. razred ter 3. in 4. razred).

Program je prilagojen starostni stopnji. Tečaj traja en semester, dvakrat tedensko po eno uro za šolske in enkrat tedensko po eno uro za predšolske skupine. Kotizacija znaša 20.000 din na osebo za šolske in 12.000 din za predšolske otroke. V kotizaciji je vračunano tudi učno gradivo.

TEČAJI TUJIH JEZIKOV ZA ODRASLE

od prve do pete stopnje (angleščina, nemščina, francoščina, italijanščina). Tečaji potekajo v popoldanskem času dvakrat tedensko po tri šolske ure. Ena stopnja traja en

semester — štiri mesece. Kotizacija znaša 50.000 din. Učno gradivo je vračunano v tej ceni. S tečajem pričnemo, če je za skupino prijavljenih najmanj 15 slušateljev. Na podlagi uspešnega preizkusa znanja izdajamo potrdila (spričevala).

TEČAJI ŠIVANJA IN KROJENJA

Traja 36 ur, dvakrat tedensko po štiri ure v popoldanskem času, praviloma od 16.00 do 20.00 oz. po dogovoru s slušatelji. Program obsega poleg obvladovanja šivalnega stroja in tehnike šivanja tudi krojenje in šivanje krila, hlač, bluze in otroškega oblačila. Kotizacija znaša 16.000 din. S tečajem pričnemo, ko je za skupino prijavljenih 20 slušateljev.

Prijave za vse tečaje sprejemamo vsak delovni dan od 8.00 do 19.00 v tajništvu zavoda, Ulica talcev 3 a (v pritličju poslopja ekonomske šole). Podrobne informacije lahko dobite po telefonu 21-319 in 21-640. Za tečaje tujih jezikov v tem semestru sprejemamo prijave do 15. februarja, za šiviljske tečaje pa nepretrgoma oz. do popolnitve skupin.

Prijavljenci plačajo ob prijavi polovico kotizacije, ostalo pa do konca tečaja. Prijava je nepreklicna.

Zavod

Novoletno srečanje upokojujencev

Kako hitro mine leto, spoznamo šele tedaj, ko se sestajamo na novoletnih srečanjih upokojujencev. Tako srečanje smo imeli 19. decembra 1986 v Novem mestu v Metliki je bilo 22. decembra, upokojujenci iz tozda Vinica pa so praznovali skupaj s člani kolektiva. V Novem mestu smo se zbrali v prostorih menze. Bilo nas je kar lepo število. Zadovoljni smo, da nas bivši kolektiv ni pozabil, in tudi sami čutimo, da smo še vedno del tega kolektiva, v katerem smo preživeli najlepša leta našega življenja.

Pozdravil nas je glavni direktor Slavko Pavlin ter nam v kratkem govoru povedal o današnjem stanju v Novoteksu, o nadaljnjem delu in tudi o težavah, s katerimi se kolektiv vsakodnevno srečuje.

Predsednik sekcije upokojujencev Justin Kranjčič pa je seznanil člane o delu odbora sekcije, katera šteje skupaj 413 članov. Po temeljnih organizacijah pa je število članov naslednje: Tkanina 232 članov,

Predilnica Metlika 86 članov, Konfekcija Novo mesto 11 članov, Konfekcija Vinica 16 članov, Trgovina 6 članov in DSSS 62 članov.

Odbor sekcije se je sestajal po potrebi. Za novo leto in 1. maj smo obiskali bolne in starejše upokojujence, za 8. marec pa smo obiskali bolne in starejše upokojujence. Ob takih obiskih smo izročili tudi simbolična darila. S tako prakso nameravamo nadaljevati tudi v bodoče.

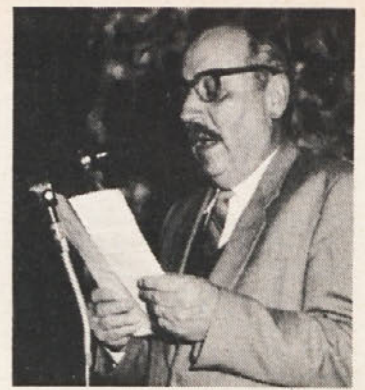
V septembru smo organizirali srečanje oziroma izlet v Vinico. Ogleдали smo si obrat konfekcije na Vinici, nato rojstno hišo Otona Župančiča in muzej. Udeleženci izleta so bili zadovoljni, kar smo lahko sklepali iz njihovega veselega razpoloženja.

Kranjčič je ponovno predlagal, da bi za 8. marec, dan žena, organizirali razstavo ročnih del, ker je znano, da se veliko članic in tudi članov ukvarja z različnimi deli. Prijave za razstavo sprejema Ivanka Vičič.

V sporočilu pa je predsednik omenil tudi težave glede obiskov bolnih in starejših članov. Kljub veliki skrbi, da ne bi pri takem številu članstva koga izpustili iz seznama, pa vendar lahko pride, da koga ne obiščemo. Zato je zaprosil vse navzoče upokojujence, naj sodelujejo pri takem obveščanju in ponovno predstavil člane odbora in komisije, katere lahko obveščate, in sicer: Justin Kranjčič, Pavla Avbar, Slavka Bogovič, Rozi Planinšek, Ivanka Vičič, Zofka Poljanc, Joža Redek, Slavka Tomljanovič, Marija Seničar, iz Metlike Anica Žugelj in Anica Pezdirc.

Zelo boleč pa je bil tisti del poročila, ko smo se spomnili na člane oziroma bivše sodelavce, kateri so se v tem letu za vedno od nas poslovili: Draga Štamfelj, Jože Škedelj, Maks Župančič, Slavka Mrzelj, Jože Udovič, Anton Avsec, Edi Pike-lj, Terezija Vatovec, iz Metlike Andrej Smuk, Franc Pirkovič, Viktor Pugelj, Jože Geršič, z Vinice pa Jure Hudak.

Finančna sredstva, katere nam dodeli delovna organizacija, so namenjena in porabljena za obiske bolnih in ostarelih, za delno pokritje stroškov srečanja oziroma izleta, za pokritje stroškov sekcije in za nakup vencev umrlih članov.

Predsednik se je zahvalil vodstvu delovne organizacije in vsem predstavnikom družbenopolitičnih organizacij za pozornost in pomoč svojim bivšim sodelavcem in zaželel vsem skupaj srečno, zdravja in veliko delovnih uspehov v letu 1987.

Člani — upokojujenci so bili dobro razpoloženi. Zapeli so pesmi, nekateri so se ob glasbi zavrteli, pripovedovali so si, kako preživljajo upokojujenska leta, da nimajo nobenega prostega časa, in še bi lahko naštevali. Idejo za take razgovore pa jim je dal naš predsednik Justin s pesmijo, ki jo je tudi sam sestavil in povedal:

*Srečata se upokojujence:
Dober dan, kako živiš?
Pokojnino imam premajhno,
z zdravjem je vse navzkriž,
Dolgo sta še klepetala
ter počasi se razšla
in nazadnje ugotovila,
vsak težave svoje ima.*

*Ko se drugič spet dobita:
Dober dan, kako je kaj?
Danes sem pa boljše volje,
ker dobil sem za nazaj.
Drugemu se obraz raztegne:
Tudi meni se pozna,
ja, ko b' poštar mi prinesel
tol' ko vsac' ga prvega.*

*Zdaj še tretji se priključi:
Kaj me briga ves denar,
če me pa bolezen muči,
ves betežen sem in star;
kaj mi mar je vse bogastvo,
če nadloga me pekli,
v skromnosti, z dosti zdravja
pač najlepše se živi.*

*In v gostilno so zavili,
vsak je za pol litra dal,
že so vici bili na vrsti,
drug' se drug' mu je smejal,
na težave pozabili
in bolezen je prešla.
Kaj bi se grdo držali,
jamral' bomo spet doma.*

*Tudi mi smo se tu zbrali,
da pozabimo na vse:
na premajhne pokojnine,
na trenutke žalostne,
mal' na zob ga bomo dali,
naj se pesem oglasi,
in na plesu ob tej glasbi
si razgibajmo kosti.*

Sprehod skozi zadnje desetletje Leto 1979

Poglejmo, kaj se je dogajalo ob koncu sedemdesetih let, natančneje leta 1979: Margaret Thatcher je bila izvoljena za ministrsko predsednico Velike Britanije, prišlo je do prve večje nesreče v jedrski elektrarni na otoku Tri milje v ZDA, Nobelovo nagrado za mir je prejela mati Tereza. Oskarja za najboljši film je prejel Kramer proti Kramerju, na svetovnih glasbenih lestvicah pa slavijo zmago Abba, Blondie in Boney M..

Moda za mlade je bila še vedno disko moda, ki je žarela v roza, violičastih in rdečih odtenkih, živih ali pastelnih tonov.

Pri tem so bili pomembni modni dodatki, metuljčki namesto kravate, čipkasti ovratniki, tanki usnjeni pasovi, ki so bili včasih celo dvojno oviti okoli bokov, manjše torbice in velike torbe — malhe. Kot obutev so bile nepogrešljive teniške copate in tako imenovane »špagarice«, ki smo jih obule na bele ali barvaste kratke nogavice.

Barve v tem letu so bile opečno rdeča, živo rdeča, bordo, oker, topli odtenki rjave, rumena, modra ter bela.

Zelo so bili popularni college suknjiči, Lacoste srajce, jopiči iz kašmirja, najrazličnejši brezrokavniki ter hlače naramnice. Mnogo je bilo živih karo vzorcev, tudi pri pleteninah, prav tako so bili aktualni norveški vzorci. Sicer pa sta bili pozimi vodilni tkanini rebrast žamet in flanela, poleti pa bombaž.

KSENIJA SKULJ

1979 — moda za mlade: hlače z gubicami, bombažna majčka, teniški copati, pas in torbica.

Moda poletja 1979

Moda v letu 1979

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža, očeta in brata

JOŽETA
GERŠIČA

se iskreno zahvaljujemo sodelavcem tozda Predilnica Metlika, tozda Trgovina in finančno-računovodskemu sektorju Novo mesto za podarjeno cvetje in izraze sožalja. Hvala Jožetu Matjašiču za tople besede slovesa. Še enkrat hvala vsem, ki ste z nami sočustvovali in pokojnega pospremili na njegovi mnogo, mnogo prezgodnji zadnji poti.

Žena Martina
hčerki Andreja in Jožica
ter brata Tine in Tone

NOVOTEKS

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta se iskreno zahvaljujem sodelavcem tozda Tkanina in DIT-TIS za podarjeno cvetje, denarno pomoč, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

ALOJZ CESAR

Sejem Moda 87

Že desetletja je v januarju na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču sejem mode. Vsak dan ga dopolnjujeta dve modni reviji v organizaciji centra za sodobno oblačenje in opremo (popoldanska in večerna). Letos je na sejmu, ki je trajal od 12. do 15. januarja, razstavljalo svoje izdelke 460 jugoslovanskih organizacij iz tekstilne in usnjarske predelovalne industrije, predstavili so oblačila, tkanine in obutev za letošnjo pomlad, poletje, jesen in zimo 87 — 88.

Nekateri proizvajalci se pri letošnjih modelih držijo živih barv, mnogo je prav tako aktualne kombinacije črne z belo, poleg tega pa tudi nekaj zemeljskih odtenkov rjave ter safari barve.

Rašica je pripravila kolekcijo Veruška. Izbrala je sive tone in pletivo z nakazanim ornamentom ter kroje z ruskim nadihom, in jih kombinirala kot jope, krila puloverje šale in tunike.

Almirina kolekcija pa je bila v črno rjavih tonih in prav tako v kombinaciji različnih kosov oblačil.

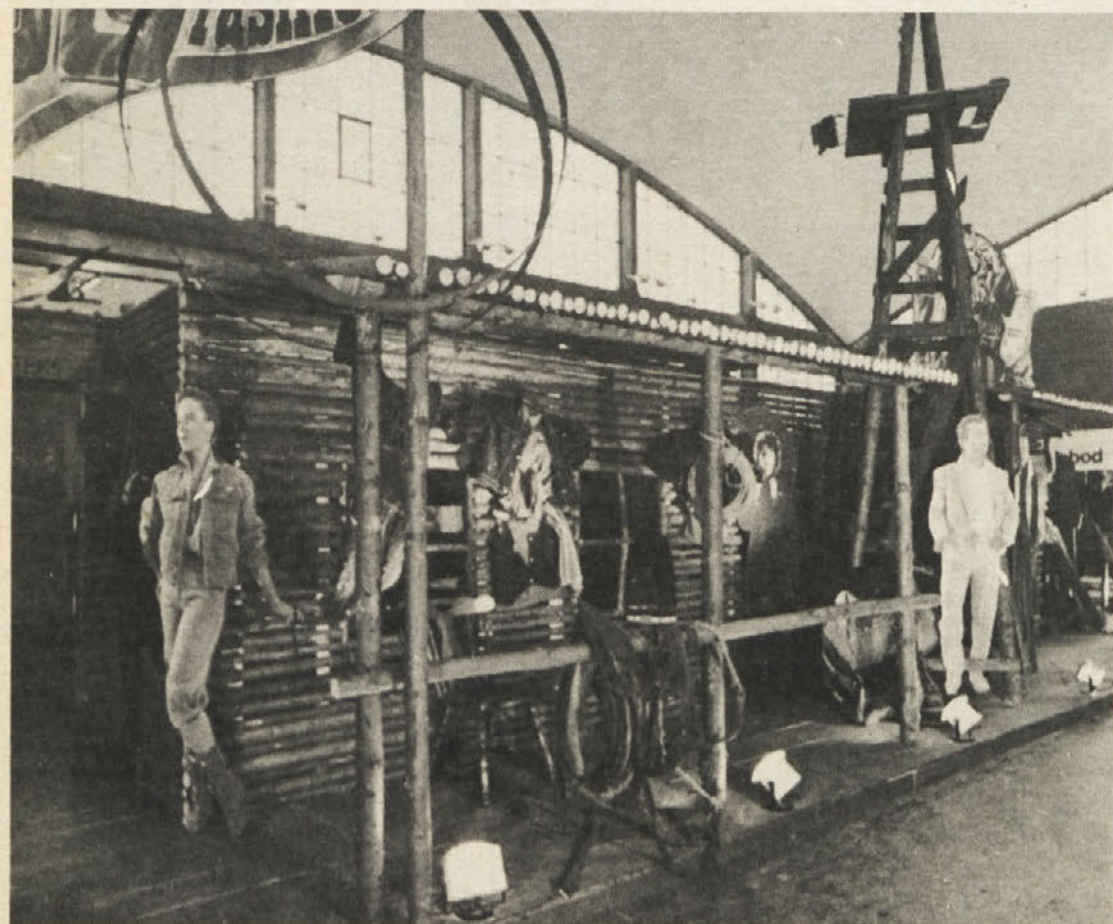
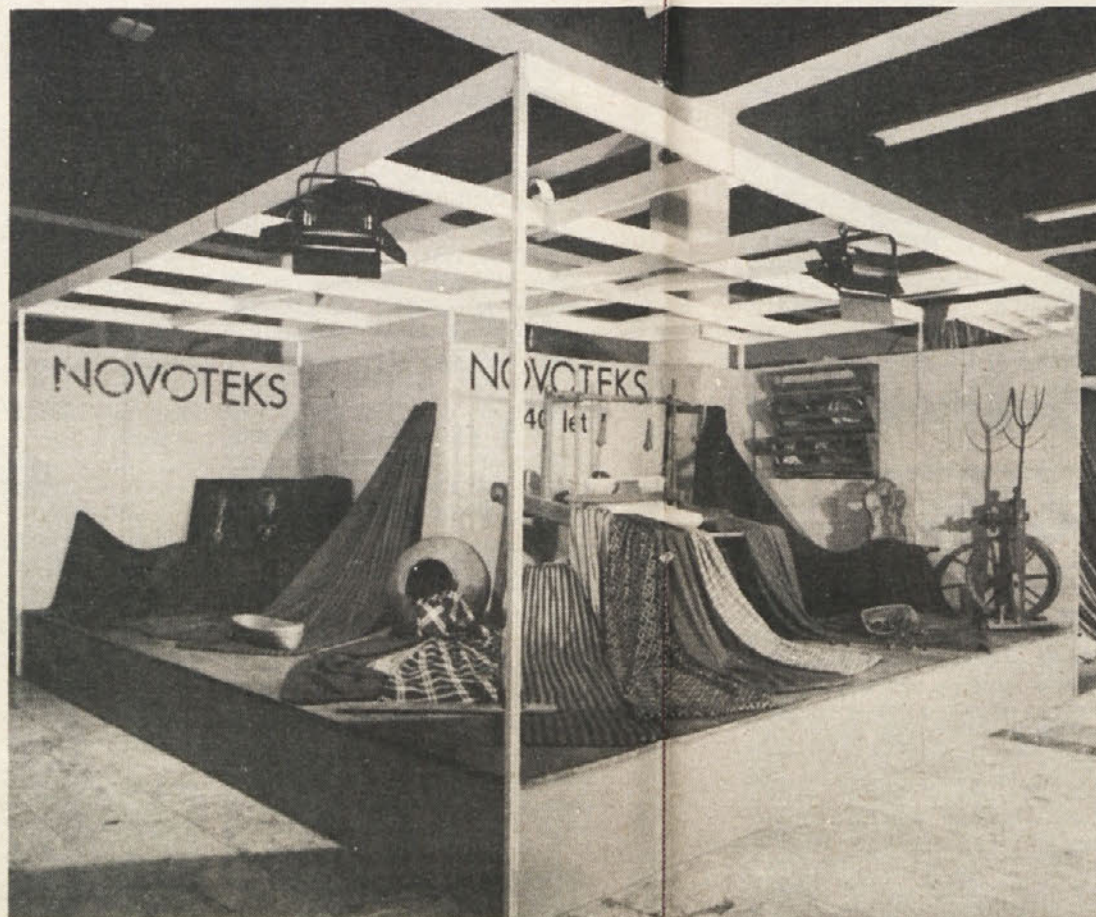
Jutranjka je zasnovala modele za najmlajše v letos tako popularnem jeansu.

Prav tako so predstavili svojo kolekcijo jeansa Elkroj »kooperacijska« tovarna Levis v Novem Marofu in Novoteks. Elkroj je prikazal ženske in moške podložene jopiče, plašče, športno krojene srajce in complete v modrem jeansu, Novi Marof pa se je odločil za predstavitev klasičnih jeans modelov.

Novoteks je hlače, krila, srajce, suknjiče in plašče iz zelo modnega črnega jeansa obogatil z resami in s svetlečimi bleščicami.

Z nekoliko tanjšimi, poletno ukrojenimi modeli iz jeansa se je predstavila Tekstilna tovarna Prebold. Vezena pa je jeans kombinirala z belimi vezeninami in s čipko.

Joggingi, s katerimi so se predstavili Elan, Tekstil —

Tonosa in Yumco, so živih barv. Svilanit je zasnoval kolekcijo kopalnih plaščev in brisač v črno beli kombinaciji. Za prijetno popestritev sejma je s svojo živahno kolekcijo pletenin ki po vzorcih spominja na Mondrijana, poskrbela Nova iz Novigrada.

Izidi ocenjevanja razstavljenih izdelkov:

— moška konfekcija:
ljubljski zmaj — Mura, Murska sobota
diploma ljubljanski zmaj — Rio, Reka

— ženska konfekcija:
ljubljski zmaj — Mura, Murska sobota
diploma ljubljanski zmaj — Labod, Novo mesto

— modne tkanine:
ljubljski zmaj — Tekstil, Tkalnica Vižmarje
diploma ljubljanski zmaj — Tekstina, Ajdovščina

— Tekstilije za notranjo opremo:
ljubljski zmaj — Odeja, Škofja Loka
diploma ljubljanski zmaj — Tovarna volnenih odej, Škofja vas

— pletenine:
ljubljski zmaj — Rašica, Ljubljana
diploma ljubljanski zmaj — Almira, Radovljica

— usnjena in krznena konfekcija, galanterija in obutev:

ljubljski zmaj — Industrija usnja Vrhnika, Vrhnika
diploma ljubljanski zmaj — Galant, Ljubljana

— modni dodatki:
ljubljski zmaj — Svilanit, Kamnik
diploma ljubljanski zmaj — Lisca, Sevnica

— program za otroke:
ljubljski zmaj — Jutranjka, Sevnica
diploma ljubljanski zmaj — Pletenina, Sežana

— moda za prosti čas:
ljubljski zmaj — Beti, Metlika
diploma ljubljanski zmaj — Pletenina, Ljubljana

Poleg nagrad ljubljanski zmaj so podelili tudi nagrado društva oblikovalcev Slovenije, priznanja revije Medie Marketing in Zlata Jana. KSENIJA SKULJ

Utrinek z večerne modne revije

»Novo leto je prišlo. Kaj nam je prineslo?«

31. decembra smo bili v naši družini vsi nestrpni. Mama je v kuhinji pripravljala dobrote. Z bratom sva bila v sobi že vsa od slin. Že v mislih sva vse pojedla. Šunka je bila že na mizi. Davor in jaz sva takoj pridrvela vsa lačna in lahko bi rekli prestradana v kuhinjo. Tam sva zavohala veliko omamnih vonjev od šunke, piškotov in drugih dobrot. V sobi je bila novoletna jelka. Pogledal sem skozi okno in videl. Kaj mislite? Ha, pravcato, pravcato temo! Ura je odbila polnoč. Ta njen glas nas je razveselil in navdušil. Odpri smo šampanjec. Vsak ga je ne-

kaj okusil in prigriznil kruh s šunko. Ko sem pojedel, je prišel moj bratranec in smo odšli ven. Tam smo pokali petarde in pasje bombice. Prišel sem domov in voščil srečno novo leto. Tudi vam ga voščim! Zoper sem odšel ven in me ni bilo do štirih. Ob štirih in trideset minut sem šel spat. Tudi mesto je bilo lepo okrašeno. To leto je bilo najlepše leto na svetu, ker so pokale petarde »bum-bong«, da se je vse treslo.

SLAVKO LUCIČ

5. a

OŠ XII. SNOUB

Novo mesto

OBISK

Ves teden smo ga težko čakali. Dedka Mraza, namreč. Naučili smo se recitacij in pesmic za poln koš, četrta pa od nikoder. Novoletna jelka, do stropa visoka, z okraski, ki smo jih s trudom napravili, in z lučkami, ki so igralnico spremenile v čarobno sobo pričakovanj, je bila že od jutra pričra rajanju, prepevanju in veselemu žaru otroških oči.

PRIŠLA JE ZIMA, Z ZIMO SNEG, IN S SNEGOM DEDEK MRAZ...

Ob desetih je res potrkalo. Prijazni glas v teh dneh najbolj pričakovanega obiskovalca je v hipu vsakdanjost spremenil v lepo pravljico. Kako smo ga poslušali! A tudi dedek si je vzel svoj dragoceni čas in poslušal Majo, Naceta, Mateja... Vsi bi mu radi kaj povedali, vsak bi se ga rad oklenil. Prijazni dedek Mraz, zakaj prihajaš tako poredko? Zakaj ostajaš tako malo časa?

Skupaj smo mu zapeli pesmico ali dve, prav vsakemu otroku je stisnil roko in mu nasul bombonov, nato pa je že moral na pot k drugim otrokom. Nam je ostal topel spomin na prijetno doživetje in šest velikih lepo zavitih paketov za šest skupin pridnih, pridnih otrok. Čebele, Srne, Kužki in vsi drugi, se bodo v igri z novimi gračami še dolgo spominjali prednovoletnega srečanja.

Vrtec

Nagrajenci med cicibani

V jesenskem času smo se odzvali razpisu Ljubljanske banke »MEDŠOLSKO TEKMOVANJE ZA NAJBOLJŠE LIKOVNO IN LITERARNO DELO ZA LETO 1986«. Otroci iz vrta so prispevali likovna dela na temo »OTROCI SVETA«.

Vsa prispela dela je pregledala in ocenila žirija v sestavi Niko Golob, Marija Gabrijelčič in Marija Rus. Med predšolskimi otroci so bili trije nagrajenci, med njimi tudi varovanka naše enote, BERNARDA ŽELEZNIK.

Podelitev nagrad je bila v četrtek, 27. novembra 1986, ob 12. uri na L.B. Bernarda je dobila priznanje, denarno nagrado v vrednosti 5.000 din pa oddelek male šole.

MAJDA N.

Cicibani na obisku v glasbeni šoli

18. in 19. novembra so otroci iz skupine »SRNIC« in »ČEBELIC« obiskali glasbeno šolo in se seznanili z njeno namembnostjo.

Poleg ogleda so nam učitelji pripravili še bogat program — glasbeno urico. Tovarišica Cvetka je vse navzoče pristrčno pozdravila in nas popeljala v »svet glasbe«.

Prva je nastopila flavta, za njo violina. Da pa ne bi bilo otrokom dolgčas, sta zaigrali »Rjavo pesmico« in otroke vključili v prepevanje. Zraven se jima je pridružil triangel in enakomerno izvajal ritem pesmi. Program je nadaljeval kontrabas, ki je ravno pravi za oponašanje medveda. In že je sledila pesem »Pleši medo...«. Prekinili, skoraj prestaršili so nas činele in boben, ki so

dali znak za novopesmico »Anzej — Panzej«. Ko smo se jo naučili, so zraven zaigrali vsi instrumenti: Flavta, violina, klavir, triangel, činele, boben, kitara, kontrabas, klarinet, trobenta in harmonika.

Nadaljevali smo še s petjem in igranjem pesmic »Zajček Dolgoušček« in »Naša četica«.

Kar nismo mogli verjeti, da je konec glasbene urice, ko so dali instrumenti znak, da v ritem-koraku koračnice zapustimo glasbeno sobo, kajti na predstavo so čakali že drugi otroci.

In vtisi z obiska so bili: zakaj pa niso nas vprašali, kdaj bomo hodili v glasbeno šolo, saj je pri njih tako lepo.

MAJDA N.

Lepa si, domovina moja

Modro je morje, moder je obok nad jutranjo zarjo, modre so gore, kadar nad njimi zaveje močan veter.

V planinah je življenje bolj enolično, ampak nepozabno lepo. Traja le skozi toplo poletje, kajti zime so mrzle, snežene in vetrovne. V Alpah ležijo visoko med skalami na borni, zeleni travici planšarije. Sem poleti priženejo pastirji svoje črede ovac, da bi se naužile zraka in boljše planinske trave. Pa tudi pastirji ne pridejo na planšarije le zato, da bi skrbeli za ovce, ampak tudi iz ljubezni do narave, do hribovskih lepote. Sedeč na skalah pogledujejo za ovčami, občudujejo naravo in proučujejo botaniko. Iz ovčjega in kozjega mleka izdelujejo sir in maslo. Ob koncu poletja zopet odpeljejo svoje črede v dolino. V majhnih dolinicah med gorami tu pa tam počiva kakšno jezero, ponosno na svoje čare.

Naša morska obala je polna ozkih, vlažnih, temnih ulic. Tu lahko uživaš ob pogledu na sinje Jadransko morje. V pristaniščih se sprehajajo ribiči z dolgimi, sivimi bradami, ponosni na svoj bogati ulov. Po ulicah se lovijo in igrajo otroci, na plažah pa se pod vročim jadranskim soncem pražijo turisti z željo, bi dobili čim bolj čokoladno rjavo polt.

Tudi dolenska pokrajina skriva toliko lepote, da je vredna omembe. Med svojimi mehko prelivajočimi se hribi in dolinami ležijo kmečke vasice. To niso vasi z asfaltirano cesto in z vodovodom. Do hiš peljejo ozke makadamske ceste, ograjene z leseno ograjo. Hiše so lesene, v ospredju imajo »gang«, na katerem se bohoti zimzelen v svoji zeleni, do tal segajoči obleki. Pred hišo stoji mogočno kamnit vodnjak, v njem pa odseva bistra voda. Pozimi, ko si narava nadene snežno belo obleko, so te vasice

nepopisno lepe. Kot bi bile posute z biseri, se svetlikajo v soncu, življenje v tem času v teh vaseh pa verjetno ni najlažje.

Koliko časa je bilo potrebno, da so zrasla vsa ta drevesa, gozdovi, da so vrtnice pokazale svojo lepoto, da so si leteči metulji nadeli toliko raznobarnih pik? Miljarde in milijarde let. In v kolikem času se vse to dolgoletno razvijanje lahko uniči? V desetih, dvajsetih ali tridesetih letih.

Morda se vsi, ki živijo v velikih mestih, drvijo z avtomobili in delajo v velikih tovarnah z visokimi

dimniki, ne zavedajo, da vsak dan umorijo življenje nemočnim rastlinam in živalim. Morda se vsi ne zavedajo lepote, ki nas obdaja, zato pa vsi ostali upamo, da se odpre cvet, ki bo tako velik in tako močan, da bo prekril vse dimnike, tudi tiste najvišje, in vse vire onesnaževanja, ki neusmiljeno morijo našo čudovito naravo in sčasoma bodo morili tudi nas.

Lepa si, moja domovina! A koliko časa še?

LUCIJA VIDMAR, roj. 1972
8. c OŠ XII. SNOUB NOVO MESTO

V osmem razredu

Spet smo tu. Da, res je. A kaj naj o tem napišem? Ha, to pa je že težje, kot pritrčiti na prejšnjo ugotovitev. No, pa bom le poskusila napisati kaj pametnega. Upam vsaj, da bo pametno.

Ko sem 1. septembra spet stopila v to poslopje, ki se imenuje OŠ XII. SNOUB Bršljin, sem se počutila ponosno, ker sem bila med najstarejšimi učenci na šoli, se pravi v osmem razredu. Danes nisem na to več tako ponosna, saj sem se že navadila. Seveda sem mislila, da se me bodo mlajši vsaj malo bali, me upoštevali in spoštovali, a sem kmalu spoznala, da je s tem drugače. Saj se vendar jaz bojim njih, ko se spustijo v dir po hodniku in se njihove uboge tovarišice samo za glavo držijo. Učitelji nam govorijo, naj jim bomo vzor. A kako naj jim le bomo, ko pa nas za njih sploh ni. Tega res nikakor ne morem razumeti. Sicer pa pustimo prve razrede in se pogovorimo raje o

osmih. To je naš namen, kajne? Torej to leto se bomo morali ogromno učiti. Poleg tega nas letos čaka zelo pomembna odločitev, ki bo močno vplivala na naše bodoče življenje. To je seveda izbira poklica. Marsikdo še ne ve, kam bi se usmeril. Med njimi sem tudi jaz. Toliko zanimivih poklicev obstoja, a odločiti se je treba le za enega. To pa je zelo težko. Letos pa je tudi zadnje leto, ki ga preživljam skupaj s svojimi sošolci. Drugo leto bom v novi šoli, med novimi učenci in učitelji. Presneto, spet sem zašla. Sploh mi ne uspe, da bi govorila samo o nas — osmih razredih. Kako težko je to! Kakor je težak tudi osmi razred.

A jaz se bom potrudila, da ga bom uspešno zaključila in se odločila za drugo šolo, se pravi — za moj bodoči poklic.

Helena Hren, 8. b
OŠ XII. SNOUB BRŠLJIN
NOVO MESTO

Spet smo tu

Šola! Osmi razred! Največji in najboljši smo, nad vsemi! Vendar moramo ravno tako sedeti v šoli, se učiti, delati domače naloge in še in še, tako kot ostali. Kakšna krivica!

Poleg tega pa se nam z vso naglico bliža najtežji korak v življenju — izbira poklica. Res, težko je biti osmošolec, pa naj kdo reče, kar hoče! Vendar smo kljub tem težavam kar veseli, da smo zopet skupaj. Seveda so najlepši šolski odmori, polni prešernega šolskega smeha, šolskih ljubezni, včasih pa tudi žalosti. Vendar bo tudi to zadnje osnovnošolsko leto kmalu minilo. Še enkrat bomo prestopili šolski prag, nato pa za vedno odšli vsak v svojo stran.

Čez nekaj let pa se bomo srečevali na ulicah in v službah približno tako:

»Oho, koga vidim?« zakličem vsa presenečena. »Pa saj to je moj stari sošolec!« »Zdravo,« reče in se ustavi. Takoj steče pogovor o dobrih, starih mladih letih. Oba se strinjata, da so bila tista, čeprav malo neumna leta, najlepša. »Oprostite,« mu pravim, »hitim v službo in sem že pozna.« »Tudi jaz, tudi jaz,« mi zamišljen odvrne. »Pa zdravo!« »Zdravo,« mu odgovorim, »oglasil se kaj.« »Ja, seveda,« pokima in že ga ni več. Oba pa veva, da ne bo prišel, ker nima časa. Ja, v življenju je že tako, da se ti vedno mudi.

Jož, jaz trapa, premišlujem o prihodnosti, namesto da bi brezskrbno uživala mladost med prijatelji in znanci. Sedaj smo spet tu, v razredu, vsi skupaj, pa čeprav samo še eno leto. Skupaj smo in to je glavno!

Simona Jarc, 8. b.

Osmi razred ni samo veselje

»Eh, pa je konec počitnic,« se sliši od vsepovsod. Res je, konec jih je. Zopet bomo zaorali v ledino šolske učenosti. Čakajo nas že lepo oviti zvezki in knjige, iz katerih bomo črpali novo učenost.

V 8. razredu smo! Komaj smo se začeli zavedati, da smo glavni na šoli. Nikogar več ni pred nami. Zviška pogledujemo na nižješolčke. Prvčki se nam zdijo vsako leto manjši. Seveda, saj smo mi vsako leto večji. Čim večji pa si, tem več učenosti imaš v glavi. Seveda, če jo znaš tam obdržati. Toda več si star, več skrbi imaš. V 8. razredu se začnemo spraševati: »Kam naprej? Za kateri poklic se bom odločil? V kateri šoli se bom še nadalje izobraževal?« Vsa ta vprašanja odmevajo v nas. V nekaterih bolj, v nekaterih manj. Toda sedaj smo še vedno v osmem razredu. Še vedno smo na začetku šolskega leta 1986/87. Kakšna sreča! Zopet smo v OŠ XII. SNOUB Bršljin. Drugo leto ob takem času se bomo potili v drugi izobraževalni ustanovi. Toda letos se bomo učili snov 8. razreda, predmete: fizika, kemija, biologija, slovenščina,

angleščina, matematika, zgodovina, zemljepis, likovni pouk, tehnični pouk, telesna vzgoja, glasbeni pouk, gospodinjstvo, družbeno moralna vzgoja. Štirinajst predmetov imamo. Naše mnenje o njih se vsak dan spreminja. Vsak dan imamo najrajši tistega, pri katerem nam učitelj ne naprti naloge ali pa kontrolne naloge.

Spet smo tu. Še to leto bomo delali zgago po šoli, se učili, pisali kontrolne, telovadili, peli, obiskovali krožke, dežurali in ne nazadnje tudi plesali. Vsaj upamo. Spet smo tu in če se bo kdo šolal za učitelja, bo morda prišel nazaj. Včasih se bomo vrnili, morda pa tudi ne. Zagotovo pa ne bomo pozabili naših veselih otroških let v nižjih in srečnih mladostniških let v višjih razredih, ki so neponovljiva.

Ja, ja, osmi razred ni samo veselje. Še trdo bomo delali in se potili, da bomo ob koncu leta lahko z nasmeškom na ustih razmišljali o uspešno opravljenem 8. razredu.

Darja Zupančič, 8. b
OŠ XII. SNOUB
NOVO MESTO

Res ni slišati lepo, toda to je resnica.

V šoli nas učijo, pa tudi drugače govorijo o tem, kako moramo gojiti prijateljske vezi z drugimi ljudmi, v Jugoslaviji še posebej zato, ker je v njej razdrobljeno veliko narodov. Vendar povsod ni tako lepo. V državi nastajajo skupine ljudi, ki zahtevajo svojo republiko, enakovredno drugim. Na ta način skušajo povzročiti razdor med narodi, namesto da bi se ljudje med sabo še bolj zblížali.

Tudi drugod po svetu ni nič bolje. Lahko bi celo rekli, da je prijateljstvo izgubilo pravi pomen besede, da danes to pomeni nekaj čisto drugega. V splošni oboroževalni tekmi ljudje ne izbirajo sredstev za uspeh. V Afriki ponekod še vlada rasna diskriminacija, pa čeprav smo že v dvajsetem stoletju.

Vse to in še mnogo več daje nam povprečnim ljudem občutek, da živimo pravzaprav v lažnem svetovnem miru in da ti je dober prijatelj že vsak tisti, ki ti ne potisne noža med rebra. Včasih hočeš iti na izlet v

drugo državo, pa slučajno vzameš v roko časopis in zgrožen prebereš, da je bil pred dnevi ravno tam izveden teroristični napad, ki je zahteval veliko človeških žrtev. V svetu kar kličejo tajne organizacije in ustrahujejo svet s svojimi podlimi dejanji. V zadnjem času so žrtve teroristov prav nemočni ljudje in otroci. Človek sploh ne ve, kako je neumen, saj s takimi rečmi samo še hitreje hiti k samouničenju.

Mislím, da je že skrajni čas, da potegnemo ostanke miru in prijateljstva izpod ruševin in jih postavimo na trdna tla. To delo pa bo v rokah nas, mladine, in še drugih prihajajočih generacij. Vem, da bomo svetu vladali bolje, kot mu vladajo sedaj, in da bo za vsena Zemlji samo eno geslo — NAJ ŽIVISVETOVNI MIR!

UROŠ SADEK,
8. a

OŠ XII. SNOUB NOVO MESTO
Učiteljica: Elizabeta Vardijan

JPI — O MIRU ZA MIR

Anketa o bojnih igračah

Anketo izvedli učenci 8. razredov. Zbrale in uredile rezultate: Helena Hren, Barbara Grubar, Irena Ostojčič.

Na OŠ XII. SNOUB NOVO MESTO smo anketirali 275 učencev prvih, drugih, tretjih in petih razredov:

Odgovarjali so na naslednja vprašanja:

- Ali imaš bojno igračo?
- Če je nimaš, ali si jo želiš?
- Kdo ti jo je kupil?
- Kako se z njo igraš?
- Kako ti je všeč igra z bojnimi igračami?
- Ali bi zamenjal bojno igračo z žogo, avtomobilčkom, punčko...?

REZULTATI ANKETE:

Na prvo vprašanje je 133 učencev odgovorilo s pritrdilnim odgovorom, 142 učencev pa nima bojnih igrač.

Te igrače jim kupujejo predvsem starši, in sicer 126 otrokom so kupili igračo starši, 21 so kupili igrače sorodniki, največ stari starši, 4 so si kupili igračo sami, 8 pa ostali ljudje.

Z njimi se največ: streljajo — 35 učencev

se igrajo vojne — 28 učencev
Indijanci in kavboji — 20 učencev
partizani in Nemci — 15 učencev
policaji in roparji — 9 učencev.
Ugotovili smo, da je 184 učencem igra z bojnimi igračami všeč, 117 pa ni. 163 učencev bi bojno igračo zamenjalo z drugo, 111 pa ne.

To so rezultati naše ankete. Pokazala je, kako zelo se je nemir-oljubna igrača razširila med otroki. Na žalost jo širijo prav tisti, ki bi jo morali zatirati — starši.

Prijateljstvo in mir na svetu

»Nihče ni za vojno in vsi so za mir, in vsi so za bratstvo, nihče za prepir, Od same ljubezni vsak čas na granatah
bo vtisnjeno geslo: darilo za brata.«

Mir na svetu

Večina ljudi si želi na svetu mir. Med njimi sem tudi jaz. Žal pa nisimo vsi enakih misli. Nekateri mislijo drugače, saj v nekaterih državah divja vojna. Ne morem razumeti voditeljev nekaterih držav, ki kar naprej kopičijo zaloge orožja. Večkrat se spomnim na otroke, ki preživljajo stahote vojne. Zelo se mi smilijo. Bojim se tudi, da jaz ne bi kdaj kaj

podobnega doživel. O strahotah vojne vem le to, kar sta mi povedala stara mama in oče, pa je bilo vse tako grozljivo, da so se mi ježili lasje. Toda takrat še ni bilo atomskih bomb. Upam in želim, da bo v naši državi še dolgo vladal mir.

JADRANKA RETELJ
7. b OŠ XII. SNOUB
Novo mesto

Naravoslovni dan

Zelo rada imam naravoslovne dneve, ker je to drugačen način pouka. Tudi tega četrtka sem se veselila. Najprej smo imeli dve uri pouka. Nato smo se zbrali na igrišču za šolo in se razdelili v šest skupin. Vsa dekleta iz našega razreda smo se vpisale v šesto skupino.

Vsaka skupina je imela vodjo. Me smo imele za vodjo učenko iz 8. b razreda. Vodja je vsaki skupini povedal, kakšno nalogo bodo opravljali. Naša skupina je imela nalogo, da gremo h kmetu in ga povprašamo o njegovi kmetiji. Odpravile smo se na pot h kmetu. Komaj smo našle kmetijo. Kmet nas je prijazno sprejel. Peljal nas je v hlev in nam pokazal 5 glav živine in telička. V svinjaku je ležalo pet prašičev. Tu

di na zajčke in morske prašičke ni pozabil. Po dvorišču pa so brskale kokoši.

Kmet je povedal, da prideluje koruzo, krompir, pšenico itd. Ima tudi velik vrt. Tam ima posajene jagode, ki zorijo tja do jeseni. Planile smo na jagode in jih začele nabirati. Kmet je dejal, naj jih kar pojemo. Jedle smo tudi sladko grozdje in jabolka. Zahvalile smo se kmetu in odšle.

Na mizi smo izpolnile delovne liste in se vrnile v šolo. Tu smo se zbrale vse skupine in poročale o svojem delu.

Naravoslovni dan je bil zelo zanimiv in poučen. Želim si, da bi imeli še veliko takih dni.

Alenka Femc, 5. a

Skoraj je že čas, da pogledamo, kaj bo v modni pomladi '87 novega in kaj, kar že imamo, še lahko ostane v omarah. Takole pravijo vodilni na tem področju: safari, ki se je napovedal že jeseni, bo tudi spomladi v veliki modni milosti in to zlasti v beige, peščenih, kakijskih, rjavih in belih barvnih odtenkih. Slog? Ozka krila, srajčne bluze, kroji uniform, tigrasti in leopardji vzorci. Krila z dvojnimi ali trojnimi volani smo pred dobrimi desetimi leti zelo cenili, zdaj prihajajo spet na modni oder. K njim bomo nosili dolge bluze ali tanke

Novo in staro

jopiče bolj strogega kroja. Splošna orientacija: Španija in Mehika, torej veliko črnega in k temu precej zlatega ali polzlačenega nakita. Črna barva se še vedno ne bo dala izrinuti s prestola, poletje pa bo še bolj izrazito kot sicer naklonjeno mornarskemu slogu, beli in modri barvi torej, črtam in vsemu, kar spomi-

nja na oblačila morskih volkov. Prihaja tudi beli jeans, športno prešit, okrašen s številnimi žepi in zadržkami. Krila ozka, hlače prav tako, gornji deli široki. Klasični jeans, kombiniran z usnjem bo še vedno moden, še posebno pa bo pomlad vzljubila naravno platno, zlasti za udobne dvodelne komplete. Za malce eksotike bo poskrbel piratski slog z veliko črne in bele barve (vmes tudi kaj »signalno« rdečega), novost pa so obleke, ki spominjajo na pridne šolarke: pike, ljubki ovratnički, pentlje pod njimi...

POMAGAJMO SI SAMI

Če vam je zmanjkalo mleka za čiščenje obraza, lahko v ta namen uporabite običajno mleko, ki ga nakapate na kosmič vate. Nato obraz umijete z mlačno vodo in namažete z običajno kremo.

Zelo dobro kremo za telo pripravite tako, da zmešate štiri žlice mleka z dvema pestema riževe moke. »Kremo« pustite na telesu nekaj minut, nato jo izperite s toplo vodo.

Če želite imeti zametno gladko kožo, jo premažite z olivnim oljem ter se nato za pet minut potopite v toplo vodo. Nato se dobro obrišite.

Sami lahko pripravite dober losion za obraz, če skuhate pest lešnikovih listov v treh decilitrih vode. Losion precedite in uporabljajte za nego obraza zjutraj in zvečer.

Mastno kožo morate vsaj enkrat tedensko »umiti« z mlekem, v katerega ste kanili nekaj kapljic kolonjske vode ali limoninega soka.

ZIMSKI VITAMINI

Mraz gor ali dol, tudi pozimi se, zlasti h kakšni težji jedi, prileže sveža, okusna solata. Izbire v tem času res ni na pretek, toda tudi z živili, ki so na voljo, lahko kdaj pa kdaj pripravimo solato kako drugače.

ENDIVIJA Z JABOLKI:
POTREBUJEMO: srednje veliko glavo endivije, 2 kiselkasti jabolki, 4–5 žlic olja, 2

žlici zeliščnega kisa, sol, sveže mlet beli poper.

Endiviji odstranimo zunanje liste, jo prerežemo na polovico, narežemo na trakove, skrbno operemo in dobro odcedimo. Jabolki olupimo, razrežemo na četrtine, odstranimo peščičice in ju narežemo na tanke rezine. Za preliv zmešamo olje, kis, sol in poper.

ENDIVIJA PO BOLGARSKO

POTREBUJEMO: veliko glavo endivije, 75 g ovčjega sira, 2 žlici olja, 1 žlica kisa, 3 žlice kisle smetane, 3 žlice jogurta, sol, poper, malo cayennskega popra, 2 žlici drobno sesekljane drobnjaka in malo sesekljane baziliko.

Endiviji odstranimo zunanje liste, jo prerežemo na polovico in zatem razrežemo na trakove, ki jih dobro operemo in odcedimo. Z vilicami zdrobimo sir in ga dodamo endiviji.

KADROVSKE NOVICE

V decembru so se v naši delovni organizaciji zaposlili naslednji novi delavci:

TOZD TKANINA

DE barvarna: Stane Hude
DE priprava: Albina Dragan, Melita Pureber, Bogdan Rozman, Danica Miljanovič, Josip Maričič
DE tkalnica: Jožica Rojšek, Matevž Mejač, France Blažič, Jože Juršič, Anton Bedek — prišla iz JLA
DE oplemenitilnica: Anica Bašelj, Irena Bradač, Milena Andrušičišen, Jožica Hočevar
Investicijsko-vzdrževalni sektor: Matjaž Rifelj (prišel iz JLA), Milan Bevec

Delovna skupnost skupnih služb: Bojan Klobučar (prišel iz JLA)

V istem času so našo delovno organizacijo zapustili.

TOZD TKANINA

DE priprava: Nedeljko Tomovič, Brane Djuranovič
DE tkalnica: Marjan Krhač
DE oplemenitilnica: Angela Nose

Delovna skupnost skupnih služb: Polonca Kos (vzorno skladišče)

Upokojila se je naša delavka Jožefa Trbanc iz DE oplemenitilnica.

VIDA KOLENC

Obiskali so nas

V decembru sem bila na združenju v Šmarjeških Toplicah, zato se nisem mogla udeležiti noveletnega srečanja upokojencev v Novoteksu. Nad vse pa sem bila presenečena, ko so me obiskali predstavniki podjetja, sindikata in naš predsednik Justin Kranjčič. Moram priznati, da so se mi oči orosile od radosti, saj človek šele v boleznih spozna, kaj pomeni to, da te niso pozabili.

V razgovoru sem spoznala, da so obiskali vse starejše in

bolne, ki se srečanja niso mogli udeležiti. V prijetnem kramljanju je čas hitro minil in morali smo se posloviti. Kako globoko v srce so mi segle besede dobrih želja, ki jih ne bom pozabila. Prav prisrčno se zahvaljujem za pozornost in mislim, da delim enako mišljenje tudi z ostalimi, ki ste jih obiskali.

V novem letu 1987 želim veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva.

Upokojenka MARIJA OMAHEN

Za upokojence!

Odbor sekcije upokojencev prosi vse člane — upokojence, kateri ste bolni ali ste bili mogoče v bolnišnici za noveletne praznike, pa vas nismo obiskali, da nam oprostite, ker nismo vedeli za vas. Nobenega nismo namerno izpustili iz seznama.

Piscu anonimnih pism pa moramo sporočiti, da nam je že znan. Od njega bi bilo bolj tovariško, če bi napisal samo eno pismo s podpisom, lahko pa bi tudi telefonično sporočil, da se ne more zaradi bolezni udeležiti noveletnega srečanja. Nikakor pa ni pošteno, da se izživlja s takimi pismi na razne naslove z neresnično vsebino.

Odbor sekcije upokojencev

Upokojenci Novoteksa tozd Predilnica v Metliki, se najlepše zahvaljujemo vsem delavcem Novoteksa in organizatorjem noveletnega srečanja upokojencev za tople sprejem in obdaritev.

Ob ogledu predilnice smo bili prijetno presenečeni. Nova oprema in urejeni prostori so velik napredek predilnice.

Sprejmite naše iskrene čestitke, v novem letu 1987 pa vam poleg zdravja in osebne sreče, želimo še veliko delovnih uspehov.

Upokojenci tozda Predilnica Metlika

ŠAH

Kako proučevati otvoritev

Za proučevanje otvoritev je najbolj pomembno proučevanje pravih, živih partij. Ni dobro učenje forsiranih, dolgih variant, ne da bi prej razumeli njihov smisel. V množici literature o otvoritvah se težko najdemo in postajamo nekritični. Najlaže premagamo začetno oviro, če najdemo dobro partijo, jo počasi, poglobljeno proučimo, še posebej njene otvoritvene poteze. Potem bomo veliko lažje našli rdečo nit. To je zelo pomembno. Strategijo, ki jo bomo uporabili v otvoritvi, moramo v srednji igri razvijati in sproti preverjati pridobljeno znanje.

Takoj, ko se iz knjige naučimo kaj novega, moramo to preveriti v praksi. Že od samega začetka je treba strogo nadzorovati samega sebe, da ne bi delali povsem ali smiselno enakih napak. Zelo dobro je, če si partije pišemo in potem sami ali s pomočjo boljših šahistov ugotavljamo napredek. Najbolje je, da je knjiga naš vodič. Če to združimo z ustreznimi šahovsko literaturo, potem bomo postali ustvarjalno samostojni. Obneseta se nenehno iskanje in eksperimentiranje. Rezultati se bodo mogoče pokazali šele kasneje, pa takrat bolj očitno. Brez ljubezni in zavzetosti pri tem se ne da postati dober šahist.

Oglejmo si italijansko otvoritev, ki v igrah današnjih vrhunskih mojstrov sicer ni več v modi, uporabljali pa so jo vodilni šahisti prejšnjega stoletja, ko so morali sami kovati ideje in si krčiti pot v šahovsko teorijo, ki je bila takrat še v povojih. Recept za proučevanje drugih otvoritev je podoben. Treba si je dobro ogledati več primerov otvoritev in se potem vključiti v teorijo. Pri takšnem načinu učenja so zelo koristna posvetovanja z močnejšimi igralci, ki nas lahko z eno besedo ali eno pokazano potezo nadomoma spravijo iz začarane kroga.

Knorre : Čigorin

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Lc4 Lc5, 4. 0-0 Sf6, 5. d3 d6, 6. Lg5. Ta vezava pred rokado črnega nima pravega učinka.

6... h6 7. Lh4? Nerazumevanje otvoritve, pozicije, ki je nastala, se bo kmalu maščevalo. Beli na videz ni napravil napake, toda črni bo napadel.

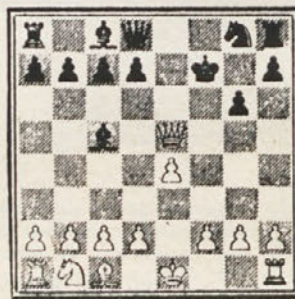
7... g5, 8. Lg3 h5!, 9. Sg5: Bolje bi bilo 9. h4, čeprav bi črni z 9... Lg4 obdržal vse možnosti v napadu.

9... h4, 10. Sf7 hg3!; 11. Sd8: Na 11. Sh8: lahko sledi 11... De 7, 12. Sf7 Lf2+; 13. Tf2: gf2+; 14. Kf2: Sg4+; 15. Kg3 Df6, 16. Df3 Dg7. Črni ima sicer dva kmeta manj, vendar več kot zadostno nadomestilo v napadu.

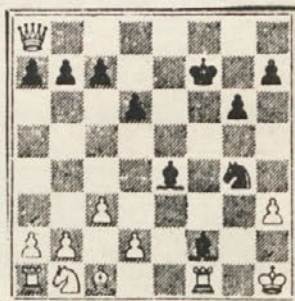
11... Lg4, 12. Dd2 Sd4, 13. Sc3 Sf3+ in mat je neizbežen: 14. gf3: Lf3+; 15. Tfel gh2+; 16. Kfl h1D+ (mat).

Oglejmo si še en primer italijanske otvoritve, kjer se bele mu preuranjeni napad strogo maščuje:

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Lc4 Lc5, 4. Lf7+ (Poteza se izkaže za napacno, teorija tukaj priporoča 4. d3 ali 4. c3 z izgradnjo središča.) 4... Kf7; 5. Se5+ Se5; 6. Dh5 g6, 7. De5: Beli je napadel črnega lovca in trdnjavo.

7... d6, 8. Dh8: Dh4, 9. 0-0 Sf6, 10. c3 Sg4, 11. h3 Lf2+; 12. Khl Lf5 13. Da8: Dh3+; 14. gh3 Le4+ (mat).

KSENIJA SKULJ

GLASLO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO
NOVOTEKS

NOVOTEKS je glasilo tekstilne tovarne Novo mesto. Izhaja vsako zadnjo sredo v mesecu v nakladi 2200 izvodov.

Glavni in odgovorni urednik: Zvone Preskar. Izdajateljski svet: Miro Jovič (predsednik), Slavko Kavšek, Franc Brezovar, Jelica Spasovski, Jože Starešinič, Rudl Vlašič, Jože Zurc, Mojca Jurišič, Marjan Podlogar, Majda Dular in Zdenka Židanič. Uredništvo: Novoteks Novo mesto, Foersterjeva 10 — Časopisni stavek, filmi in prelom DIC Novo mesto, TOZD Grafika, tisk Tiskarna Novo mesto.